

ning, som jo hviler paa en Aftale sluttet paa Foranledning af den overordentlige Kommission, og hvorved Mejerierne frivilligt har paataget sig visse Forpligtelser, kun gælder nogle enkelte Byer, maa den kommende Mælkeordning have til Hensigt at sikre Mælken i alle Kommuner. Jeg haaber ogsaa, det skal lykkes at finde en tilfredsstillende Løsning af dette vanskelige Spørgsmaal.

Det ærede Medlem for Frederiksberg 1ste Valgkreds (Ellinger), som jo ikke havde meget at sige om dette Lovforslag, fordi han i det væsentlige var enig med det ærede Medlem fra Verninge (Jensen-Sønderup), dvalde dog ved en særlig Vanskelighed, nemlig Vanskeligheden ved Forskellen i Brændselsværdien. Naa, det bliver nu ikke saa overmaade vanskeligt at komme over dette Spørgsmaal, for der er visse Normer, som i saa Henseende kan fastsættes, og det hele er kun at undersøge, hvad Kommunen har anvendt, naar den har forsynet sine Borgere med indenlandsk Brændsel i Stedet for udenlandsk. Det vil saamænd ikke blive saa vanskeligt at faa dette fastsat.

Ogsaa vedrørende den anden Del af Lovforslaget, §§ 5—7, er Linierne her i Tinget saaledes trukne op, at Tilslutning i det væsentlige er givet fra radikal og socialistisk Side, medens Kritik og mindre Velvillie er kommet til Udtryk fra Venstre og det konservative Folkeparti. Her maa jeg, da Udtalelser faktisk er fremsatte fra begge Sider, tage hver Ordfører for sig. Det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger) gav ubetinget sin Tilslutning til Princippet i § 6. Det ærede Medlem fra Verninge (Jensen-Sønderup) havde her visse Betænkeligheder. Det ærede Medlem skildrede rigtigt Hensigten med § 6, men anførte derefter et Eksempel fra København, hvor han mente, man vilde komme til Urimeligheder. Han sagde, at naar man sætter Grænsen ved de 10,000 Kr.s Indtægt, vil altsaa den, der har 10,100 Kr. i Indtægt, kun komme til at betale Dyrtidsskat af 100 Kr. Jeg kan i og for sig ikke se, at der er noget urigtigt i selve Princippet. Det er absolut urigtigt, at umiddelbart efter den, som har 10,000 Kr.s Indtægt, og som gaar fri for Skat, skal den, som har 10,100 Kr.s Indtægt, bære Dyrtidsskatten med hele dens Vægt, og jeg tror heller ikke, at det ærede Medlem er i Tvivl om, at der heri er noget, der bør rettes. Men hvad er det da egentlig, som det ærede Medlem har imod, at man begynder over den Grænse, som Kommunal-

bestyrelsen fastsætter, og lader Skatten stige ganske jævnt? Stigningen er jo tilladt ikke blot ved denne Bestemmelse, men ogsaa ved den følgende i § 7. Det ærede Medlem vil vide, at i Fjor fastsatte Københavns Kommunalbestyrelse Grænsen ved 20,000 Kr. og opkrævede altsaa Dyrtidsskatten udelukkende paa Indtægter over dette Beløb. Den behøvede ikke at gaa længere ned, fordi Indtægterne var saa store, at den Dyrtidsskat, der skulde opkræves, kunde fordeles paa disse store Indtægter uden at betyde en for stor Byrde for dem. Det var det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Foss), der foranledigede dette høje Ting til at indsætte en Bestemmelse om, at Grænsen ikke maatte sættes saa højt. Jeg betegnede den Gang denne Bestemmelse som en Bestemmelse i Millionærernes Interesse; det var destore Indtægters Dyrtidsskat, som der ved aflastedes paa forholdsvis mindre Indtægter. Nu var det Indtægter, som var ret store, saa derfor vilde jeg ikke lægge nogen Hindring i Vejen derfor. Men at give Adgang til at begynde med Dyrtidsskatten paa et eller andet Punkt og derefter lade den stige ganske jævnt er det eneste Middel til at frembringe en ligelig Stigning. Dernæst er det jo ogsaa muligt — det tør jeg slet ikke sige noget om —, at Kommunerne slet ikke vil begynde saa højt oppe som ved 10,000 Kr.; det kan godt være, at de vil sige: Nu er vi i Stand til at begynde ved 6,000 Kr. og lade de 6,100 Kr. svare Skat af de 100 Kr., de 6,200 Kr. af de 200 Kr., de 6,300 Kr. af de 300 Kr. o. s. v. Det er meget muligt, men jeg kan slet ikke se, at der overhovedet er noget urigtigt i det Princip, at man i enhver Indtægt, som beskattes, fradrager som skattefrit det Beløb, som overhovedet Kommunen fastsætter, saa maa Kommunen efter sit eget Skøn over, hvordan den økonomiske Tilstand er i Kommunen, begynde der; hvor den finder det rigtigt. Jeg vilde i og for sig finde det rimeligt, at der slet ikke fandtes nogen Grænse for, hvor der skulde begyndes, men det har altsaa det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds faaet Rigsdagen med til.

Vedrørende § 7 forstod jeg det ærede Medlem for Rønne-Kredsen (Hauge) saaledes, at han var tilfreds med Bestemmelsen om den stigende Skala, men utilfreds med, at der ikke var nogen Forpligtelse til at indføre den. Jeg tror, det vil falde meget vanskeligt at gøre det paa anden Maade end som en Bemyndigelse til at handle indenfor de ret vide Rammer, her er fastslaaede, men